

LITERAIR

Katelijne Billet

Van Katelijne Billet ken ik allerlei talenten, maar per toeval ontdekte ik dat ze ook mooie gedichten schreef. Ik ben blij dat ze er enkele met Oikos wilt delen. Katelijne Billet is geboren in de vriesnacht van 21 december 1970 in Gent. Ze studeerde aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen en leende haar prachtige stem lange tijd voor allerlei VRT-programma's, podiumvoorstellingen en activiteiten aan verschillende academies. Als zangeres van het tango-ensemble Cebra Negra was ze een betoverende verschijning op meerdere podia. Nu trekt ze onder andere rond met haar koffer vol verhalen en liederen voor jong en oud. *J.G.*

Hartslag

De duif op het dak koert.
Je kan het horen door de schouw
en je glimlacht.
Het klinkt vertrouwd.

Kinderen die lachen buiten terwijl
jij ziek, vol heimwee naar spelen,
in je bed ligt,
klinkt hartverscheurend mooi.

Maar het mooiste geluid hier in de kamer,
het allermooiste geluid dichtbij
is dat van jouw hartslag.

Voor J

naar Marceline Desbordes-Valmore

Vanochtend wilde ik met woorden naar je toekomen.
Maar in mijn jas en tas zaten er zoveel
dat de strakgespannen ritsen openscheurden.

De woorden tuimelden eruit en gingen zweven.
Ze werden met de wind mee naar de stad gedreven
waar in het rumoer van roddel en gezwets
hun betekenis voor altijd verging.

Stof werden ze en roemloos daalden ze neer.

Vanavond blijft de gedachte aan die verloren woorden mij kwellen.
Ruik hier in het kuiltje van hals het verhaal dat ik je wou vertellen.

Zevensprong

Naar een oud Vlaams kringlied

Wie zegt dat ik niet dansen kan?
Ik kan dansen als een dolleman!
En dat is één vogel in de hand.
En dat zijn twee boeren op het land.
En dat zijn drie toeschouwers aan de kant.
En dat zijn vier potvissen op het strand.
En dat is 5 en dat is 6
en dat zijn 7 woorden in de krant:
de temperatuur op aarde is zorgwekkend gestegen.

Zoon

De wereld wordt de speeltuin
van vroeger achter het huis.
De glijbaan is het vliegtuig
dat je meeneemt naar
een ander continent.

Als het bedtijd is,
kom je thuis voor het avondeten.

Als de zon opgaat,
lig je te slapen
of niet, dat weet ze niet.

Ze is er niet bij
daar waar jij bent.

Een observatie

Een onzichtbare hand trekt
strepen, vegen, wolken wit
tegen de koepel van strak blauw.

Een onhoorbare stem jaagt
Een zwerm kraaien door de lucht.
Het is alsof een applaus weerklinkt.

Als het hier al saai zou zijn
geeft het leven zelf onverwacht
betekenis aan de sluimer
waarin ik me bevind.